

traadte Bevillinger. Jeg skal sige et Par Ord om en stor Bevilling, som Udvalget ikke har tiltraadt; det er en Bevilling til et Karantæneetablisement paa Saltholmen. Det er rigtigt, at dette Forslag fremkommer forholdsvis temmelig sent nu først ved 3die Behandling, og jeg kan meget godt forstaa, at Finansudvalget og Folketinget ikke ville tage Stilling til et saa betydeligt Spørgsmaal med saa kort Varsel. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at der ikke har kunnet være Tale om, at jeg for mit Vedkommende har kunnet stille det tidligere; thi Forarbejderne have ikke været endte tidligere. Og naar jeg nu finder mig foranlediget til at tage det tilbage, er det under Forbehold af at komme frem med det igen i det kommende Finansaar. Det kan nemlig ikke undgaas, at vi maa tage Konsekvenserne af Bestemmelserne i Loven af 16de Marts 1900 om særlige Foranstaltninger mod Pest og af dens Henvisning til et Karantæneetablisement. Vi anlagde i 1860 et Karantæneetablisement paa Kyholm ved Samsø, men nu have forandrede Opfattelser og særlig Hensyn til den Fare, der truer med Hensyn til Pesten, som er bleven en Sygdom, der har vist sig paa forskellige Steder i Europa, i Oporto og Glasgow, nødvendiggjort, at vi træffe andre Foranstaltninger, end vi den Gang tænkte paa. Nu have vi faaet Loven af 16de Marts i Fjor, hvorved der særlig er taget Hensyn til at kunne henvise de pestbefængte Skibe til et Karantæneetablisement, som man ogsaa den Gang forudsatte, at Rigsdagen skulde tilvejebringe. Det vil endvidere være en Betingelse for, at vi kunne tiltræde de Bestræbelser, der gøres med Hensyn til Forebyggelse af Indførelse i Riget af Pest og andre lignende Sygdomme, og de i den Henseende trufne internationale Overenskomster ved Kongressen i Dresden og senere i Venedig, som vi endnu ikke have kunnet tiltræde, men som det en Gang vil blive en bydende Nødvendighed for os at tiltræde, naar vi have bragt vore Sager i den forudsatte Orden. Jeg tror, som sagt, at dette en Gang vil blive nødvendigt, og at vi ikke kunne berolige os med, at vi have et Arrangement fra 1860 med Sverige om Etablisementet paa Kænsø ved Gøteborg. Vi kunne ikke berolige os dermed, for det første, fordi den svenske Regering i alt Fald ikke for evige Tider er bunden til denne Overenskomst, og for det andet, fordi Danmark er ganske uden Stemme med Hensyn til Indretningen af dette Etablisement og derfor

ogsaa uden Sikkerhed for, at det indrettes, saaledes som vor Lovgivning kræver det. Endelig er der den store Mislighed forbunden dermed, at Rederne, her altsaa de Skibe, som maatte blive henviste til Karantæneetablisementet, og som befare København, skulle nødes til at søge et saa fjernliggende Sted, som dette er i Forhold til denne Landets største Havn. Jeg tror derfor, det er nødvendigt at komme ind paa en saadan Foranstaltning, og at den ikke kan blive meget billigere, end der her er forudsat; de sagkyndige have ogsaa fundet, at Saltholm var det bedste Sted. Dog, det vilde naturligvis ogsaa efter den ærede Ordførers Udtalelse blive overvejet paa ny og forsøgt, om man kunde reducere Beløbet. Der vil saa eventuelt paa næste Aars Finanslov blive fremsat Forslag derom, men ved denne Lejlighed finder jeg ikke Anledning til at fastholde det og tager det derfor tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 211 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Justitsministeren (Goos): Jeg skal saa endelig bemærke med Hensyn til dette Spørgsmaal om en Kommission, at dette Forslag, som Udvalget undtagen 1 Medlem har fremsat, har jeg ikke kunnet tiltræde. Jeg har tidligere udtalt, at det er en given Sag, at Bekæmpelsen af Tuberkulose hos Mennesker ikke hidtil er bleven betragtet som en Statsopgave, og det er en Ting, som jeg ikke drister mig til at foreslaa nu optagen som Statsopgave, fordi jeg ikke kan overskue, hvilke Konsekvenser, særlig i finansiel Henseende, det vil medføre. Jeg kan godt have den Overbevisning, at det en Gang vil komme dertil, men Tidspunktet er ikke til Stede. Det er nu heller ikke Udvalgets Standpunkt, saaledes som jeg forstaa det. Det foreslaar „en Kommission til Undersøgelse af, hvorledes Staten dels ved Lovgivningsforanstaltninger, dels ved passende Tilskud kan støtte Bestræbelserne for Bekæmpelse af Tuberkulosen“. Der forudsættes altsaa her en Virksomhed fra det private Initiativs Side. Kommissionen skal efter den ærede Ordførers Skitsering være, hvad jeg vil kalde mer eller mindre parlamentarisk. Det er i alt Fald en parlamentarisk Virksomhed, som skulde finde Sted i Kommissionen. Men jeg mener, at det er den omvendte Vej at gaa. Jeg kunde tænke mig, at naar